

steriet. Hvis det er Hensigten at lade denne Anstalt være den eneste godkendte Genforsikringsanstalt for Begravelseskasserne, skal jeg heller ikke have noget derimod; thi det værste, der kunde ske, var, at Ministeriet gik hen og gav forskellige private Selskaber Ret til at genforsikre Begravelseskasserne. Vi maa have Genforsikringen samlet paa eet Sted; om det skal være i denne Begravelseskassernes Genforsikring eller et andet Sted, skal jeg ikke udtale mig om. Men naar Staten forlanger, at Kasserne skal lade Begravelseshjælpen genforsikre, vilde det eneste rimelige for øvrigt være, at vi fik en Statsgenforsikring for Begravelseskasserne. Det kan godt være, at vi kan bruge den Institution, der nu eksisterer, og jeg vilde anse det for rimeligt, at den overgik til Statsledelse. Jeg vil i den Henseende pege paa, at det vilde være en værdig Opgave for Statsanstalten for Livsforsikring at lede en saadan Begravelseskassernes Genforsikring. Men hvis dette ikke kan lade sig gøre, vil jeg indstændigt anmode den højtærede Indenrigsminister om, at vi forlanger af den nu eksisterende Genforsikringsanstalt, at den forandrer sine Love og Tariffer, saaledes at disse bliver mere moderne, end de i Øjeblikket er. I Øjeblikket er det saaledes, at Folk, der er over 25 Aar, ikke kan komme ind i denne Anstalt; og det kan vi dog alle være enige om, hvad vi saa ellers mener om Aldersgrænsen, at i dette Tilfælde er 25 Aars Alderen for lav en Grænse.

Forslaget angaaende Ændring i Fattigloven er der ikke større Grund for mig til at komme nærmere ind paa. Dels har de to ærede Ordførere, der allerede har talt, dvælet noget ved det, og dels finder jeg, at Forslaget blot betegner en Konsekvens af de Bestemmelser, der findes i Forslaget angaaende Sygekasseloven. Jeg er ganske enig med den højtærede Minister i, at Fattigloven bør ændres i den Retning, som han foreslaar, og skal være villig til at medvirke hertil.

Heller ikke Forslaget om Invaliditetsrente skal jeg komme langt ind paa; min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Borgbjerg har allerede talt en Del om det. Der er dog et Punkt, som jeg i min Egenkab af Ordfører for mit Parti for Sygekasselovforslagets Vedkommende er nødt til at dvæle lidt ved. Det er det Honorar,

som Sygekasserne skal have for at opkræve Kontingent til Invalideforsikringen, som det hedder. Disse 2 pCt. af Præmien, som Sygekasserne efter Forslaget skal have, forekommer mig nemlig at være et saa latterligt ringe Beløb, at der slet ikke kan være Tale om, at Sygekasserne mod dette Vederlag kan indlade sig paa det store Arbejde, der følger med at have med Invalideforsikringen at gøre. Jeg begriber ikke, hvorledes den højtærede Minister er kommet til dette Tal, 2 pCt. Han har mulig tænkt sig, at naar Kommunerne fik 2 pCt. for Opkrævning af Statsskatter, kunde dette ogsaa være et passende Procenttal for Sygekassernes Opkrævning af Invalidepremien; men disse to Forhold kan slet ikke sidestilles. For det første skal Statsskatterne kun opkræves hvert Fjerdingaar eller hvert Halvaar — det er forskelligt for de forskellige Kommuner —, medens Invalidepremien, hvis den skal opkræves sammen med det øvrige Sygekassekontingent, altsaa pr. Maaned, skal opkræves med 40 Øre pr. Maaned. Og for det andet faar Sygekasserne meget andet Arbejde med Invalideforsikringen end Opkrævningen af Kontingentet dertil: der skal føres særligt Regnskab, der skal affattes Lister over Medlemmerne, det er Sygekasserne, der skal have Ulejligheden, naar et Medlem skal overgaa til Invalideforsikringen; Udbetaling skal ske gennem Sygekasserne, o. s. v.

Resultatet vil blive, at medens de statsanerkendte Sygekasser tidligere har haft to Afdelinger ved Siden af hinanden at administrere, nemlig Sygekassen og Begravelseskassen, vil de fremtidig faa tre, nemlig tillige Invalideforsikringsafdelingen, der neppe vil give mindre Arbejde end nogen af de to andre. Arbejdet vil altsaa stige med 50 pCt. Endvidere hedder det, at Bestemmelserne om Invalideforsikring skal optrykkes i Sygekassernes Vedtægter. Optrykningen af de ændrede Vedtægter betyder en betydelig Udgift, det ved enhver, der har noget med Bogtrykkerarbejde at gøre i Øjeblikket. Efter den sidst foreliggende Beretning fra Sygekasseinspektoratet, for 1919, har Sygekasserne, helt bortset fra Begravelseskasserne, brugt til Administration her i Hovedstaden 12,4 pCt. af Kontingentet, i Provinsbyerne 11,7